KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 juli 2017

om inrättande av kommissionens högnivågrupp av experter på radikalisering

(2017/C 252/04)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

av följande skäl:

(1) För att stärka insatserna för att förebygga och motverka radikalisering som leder till våldsbejakande extremism och terrorism samt för att förbättra samordningen och samarbetet mellan alla berörda parter, i enlighet med den europeiska säkerhetsagendan ([1]), kommissionens meddelande om förebyggande av radikalisering ([2]) samt EU:s reviderade strategi för att bekämpa radikalisering och rekrytering till terrorism ([3]) och andra relevanta slutsatser från rådet ([4]) i frågan behöver kommissionen konsultera en rådgivande expertgrupp på hög nivå.

(2) Det är därför nödvändigt att inrätta en högnivågrupp av experter på förebyggande och motverkande av radikalisering och att fastställa gruppens uppdrag och sammansättning.

(3) Gruppen bör bidra till att ytterligare utveckla och genomföra unionens politik, instrument och initiativ för att förebygga och motverka radikalisering, bland annat genom att utveckla en uppsättning vägledande principer och rekommendationer för det framtida arbetet med att förebygga och motverka radikalisering, såväl på unionsnivå som på nationell nivå, och genom att stödja arbetet med att utvärdera behovet av en mer strukturerad samarbetsmekanism för det förebyggande arbetet på unionsnivå, med beaktande av den externa dimensionen.

(4) I syfte att samla relevanta perspektiv och relevant sakkunskap på såväl europeisk som på nationell nivå bör gruppen bestå av medlemsstaternas behöriga myndigheter, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning ([5]), Europeiska enheten för rättsligt samarbete ([6]), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ([7]), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning ([8]), kompetenscentrumet för nätverket för kunskapsspridning om radikalisering ([9]), Europeiska utrikestjänsten ([10]) och EU:s samordnare för kampen mot terrorism ([11]).

([1]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Europeiska säkerhetsagendan*, COM(2015) 185 final, Strasbourg, 28.4.2015.

([2]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Att stödja det förebyggande arbetet mot radikalisering som leder till våldsinriktad extremism*, COM(2016) 379 final, Bryssel, 14.6.2016.

([3]) 9956/14 JAI 332 ENFOPOL 138 COTER 34.

([4]) Se i synnerhet slutsatser från Europeiska unionens råd och medlemsstaterna, församlade i rådet, om förstärkning av de straffrättsliga åtgärderna mot radikalisering som leder till terrorism och våldsam extremism av den 20 november 2015 (14419/15), rådets slutsatser om uppbyggande av mediekompetens och kritiskt tänkande genom utbildning av den 30 maj 2016 (9641/16), rådets slutsatser om ungdomssektorns roll i ett integrerat och sektorsövergripande tillvägagångssätt för att förebygga och bekämpa våldsinriktad radikalisering bland ungdomar av den 30 maj 2016 (9640/16), slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om förebyggande av radikalisering som leder till våldsam extremism av den 21 november 2016 (14276/16), Europeiska rådets slutsatser av den 22 och 23 juni 2017 (EUCO 8/17) och rådets slutsatser om EU:s yttre åtgärder för terrorismbekämpning av den 19 juni 2017 (10384/17).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

([6]) Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 43, 6.3.2002, s. 1).

([7]) Rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (EUT L 53, 22.2.2007, s. 1).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2005/681/RIF (EUT L 319, 4.12.2015, s. 1).

([9]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *Att förhindra radikalisering som leder till terrorism och våldsam extremism: en skärpning av EU:s insatser*, COM(2013) 941 final, 15.1.2014.

([10]) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

([11]) Europeiska rådets uttalande om bekämpande av terrorism av den 25 mars 2004.

(5) Unionens byråer och organ bidrar närmare betstämt med expertis på områdena brottsbekämpning och straffrätt samtidigt som de tar hänsyn till de grundläggande rättigheterna och behovet att utveckla kapacitet. Kompetenscentrumet för nätverket för kunskapsspridning om radikalisering bidrar med sitt unika, unionsövergripande oberoende i kampen mot radikalisering, sin kunskap om praktiska behov och förväntningar samt sina erfarenheter av gränsöverskridande samarbete. När det gäller den externa dimensionen av unionens ansträngningar bidrar Europeiska utrikestjänsten med den erfarenhet och expertis som den har från samarbete med tredjeländer och internationella organisationer. EU:s samordnare för kampen mot terrorism bidrar med expertis baserad på överblicken över de relevanta politiska instrumenten.

(6) Regler för hur expertgruppens medlemmar får lämna ut information bör fastställas.

(7) En tillämpningsperiod för detta beslut bör fastställas. Kommissionen kommer senare att överväga om perioden bör förlängas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Härigenom inrättas kommissionens högnivågrupp av experter på radikalisering (nedan kallad *expertgruppen*).

Artikel 2

Uppgifter

Expertgruppen ska ha till uppgift att

a) ge råd om hur samarbetet med de olika berörda parterna och i synnerhet med medlemsstaterna ska kunna förbättras i frågor som rör förebyggande och motverkande av radikalisering som leder till våldsbejakande extremism och terrorism,

b) ge råd och bistå kommissionen vid utarbetandet av unionspolitik som har till syfte att förebygga och motverka radikalisering som leder till våldsbejakande extremism och terrorism, inklusive genom att utarbeta en uppsättning vägledande principer och rekommendationer som tar hänsyn till resultaten av befintlig och framtida EU-finansierad forskning inom området, för genomförandet av riktade och effektiva åtgärder för att förebygga och motverka radikalisering på såväl unionsnivå som på nationell nivå och för ett mer målinriktat utnyttjande av unionens finansieringsprogram,

c) ge råd och bistå kommissionen vid kartläggningen av framtida alternativ för mer strukturerade samarbetsmekanismer på unionsnivå för att förebygga och motverka radikalisering som leder till våldsbejakande extremism och terrorism, med utgångspunkt i befintliga strategier för att utbyta goda lösningar, nätverka och öka de berörda parternas delaktighet.

Artikel 3

Medlemmar

1. Expertgruppen ska bestå av följande medlemmar:

a) Medlemsstaternas behöriga myndigheter.

b) Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning.

c) Europeiska enheten för rättsligt samarbete.

d) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

e) Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning.

f) Kompetenscentrumet för nätverket för kunskapsspridning om radikalisering.

g) Europeiska utrikestjänsten.

h) EU:s samordnare för kampen mot terrorism.

2. Expertgruppens medlemmar ska utse en företrädare på hög nivå och en suppleant. Varje företrädare på hög nivå eller suppleant får åtföljas av en expert på förebyggande av radikalisering.

3. Medlemmar som inte längre aktivt kan medverka i expertgruppens överläggningar, som enligt kommissionens berörda avdelning inte iakttar bestämmelserna i artikel 339 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller som avgår ska inte längre inbjudas att delta i expertgruppens möten och får ersättas under den tid som återstår av deras mandatperiod.

Artikel 4

Ordförande

Expertgruppens ordförande ska vara en företrädare på hög nivå för kommissionens generaldirektorat för migration och inrikes frågor (GD HOME).

Artikel 5

Verksamhet

1. Expertgruppen ska agera på begäran av sin ordförande i enlighet med artikel 13.1 i kommissionens övergripande regler för expertgrupper (nedan kallade *de övergripande reglerna*) ([1]).

2. Gruppens möten ska i princip hållas i kommissionens lokaler.

3. GD Migration och inrikes frågor ska tillhandahålla sekretariatstjänster. Kommissionstjänstemän från andra avdelningar som berörs av överläggningarna ska bjudas in till expertgruppens och arbetsgruppernas möten.

4. Efter överenskommelse med GD Migration och inrikes frågor får expertgruppen med enkel majoritet besluta att dess överläggningar ska vara offentliga.

5. Protokollen om diskussionen på varje punkt på dagordningen och de ståndpunkter expertgruppen lägger fram ska vara meningsfulla och fullständiga. Protokollen ska upprättas av sekretariatet under ordförandens ansvar.

6. Expertgruppen ska anta sina ståndpunkter, rekommendationer eller rapporter i samförstånd. Vid omröstning ska medlemmarna fatta beslut med enkel majoritet. En medlem som har röstat emot ska ha rätt att begära att ett dokument med en sammanfattning av orsakerna till medlemmens ställningstagande fogas till ståndpunkterna, rekommendationerna eller rapporterna.

Artikel 6

Arbetsgrupper

1. GD Migration och inrikes frågor får inrätta arbetsgrupper för att utreda särskilda frågor på grundval av den uppdragsbeskrivning som fastställts av kommissionen. Arbetsgrupperna ska handla i enlighet med de övergripande reglerna och ska rapportera till expertgruppen. De ska upplösas så snart de fullgjort sitt uppdrag.

2. Medlemmarna i expertgruppen får utse företrädare för arbetsgrupper med hög teknisk sakkunskap.

Artikel 7

Inbjudna experter

GD Migration och inrikes frågor får bjuda in experter, även från den privata sektorn, med särskild kompetens i en fråga som står på dagordningen att tillfälligt delta i expertgruppens eller arbetsgruppernas arbete.

([1]) Commission Decision C(2016) 3301 final of 30 May 2016 establishing horizontal rules on the creation and operation of Commission expert groups (ej översatt till svenska).

Artikel 8

Observatörer

1. Enskilda personer, organisationer och offentliga organ får beviljas observatörsstatus, i enlighet med de övergripande reglerna, genom en direkt inbjudan från ordföranden.

2. De organisationer och offentliga organ som utnämns till observatörer ska själva utse sina företrädare.

3. Ordföranden får tillåta observatörer och deras företrädare att delta i expertgruppens diskussioner och tillhandahålla sakkunskap. De ska emellertid inte ha rösträtt och får inte delta i formuleringen av expertgruppens rekommendationer eller råd.

Artikel 9

Arbetsordning

På initiativ av och enligt överenskommelse med GD Migration och inrikes frågor ska expertgruppen anta sin arbetsordning med enkel majoritet, på grundval av standardarbetsordningen för expertgrupper, i enlighet med de övergripande reglerna ([1]).

Artikel 10

Tystnadsplikt och hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Expertgruppens medlemmar och deras företrädare, liksom inbjudna experter och observatörer, omfattas av tystnadsplikt som genom fördragen och deras genomförandebestämmelser binder samtliga medlemmar av unionens institutioner och institutionernas anställda, samt av kommissionens säkerhetsbestämmelser när det gäller skydd av säkerhetsskyddsklassificerade unionsuppgifter enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 ([2]) och 2015/444 ([3]). Vid överträdelse av dessa skyldigheter får kommissionen vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 11

Öppenhet

1. Expertgruppen och arbetsgrupperna ska registreras i registret över expertgrupper.

2. När det gäller gruppens sammansättning ska namnen på medlemmarna och observatörerna offentliggöras i registret över expertgrupper.

3. Alla relevanta handlingar, bland annat dagordningar, protokoll och deltagarinlagor, ska göras tillgängliga antingen i registret över expertgrupper eller via en länk från registret till en särskild webbplats där denna information finns att tillgå. Tillgången till särskilda webbplatser ska inte vara föremål för användarregistrering eller andra restriktioner. I synnerhet ska dagordningen och andra relevanta bakgrundsdokument offentliggöras i vederbörlig tid före mötet, och protokollen ska efteråt offentliggöras utan dröjsmål. Undantag från offentliggörande ska endast medges när det bedöms att ett utlämnande av handlingen skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset eller privata intressen i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([4]).

Artikel 12

Möteskostnader

1. Deltagarna i expertgruppens eller arbetsgruppernas arbete ska inte ersättas för sina tjänster.

2. Deltagarna i expertgruppens och arbetsgruppernas arbete ska få sina utgifter för resor och uppehälle ersatta av kommissionen. Ersättningen ska betalas ut i enlighet med gällande regler inom kommissionen och inom ramen för tillgängliga anslag som tilldelas kommissionen enligt det årliga förfarandet för resurstilldelning.

([1]) Artikel 17 i de övergripande reglerna.

([2]) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

([3]) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Artikel 13

Tillämpningsperiod

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2018.

Utfärdat i Bryssel den 27 juli 2017.

På kommissionens vägnar

Dimitris AVRAMOPOULOS

Ledamot av kommissionen